

царю, гядалъ да бѣде и водачь и просвѣтачь на народа. Тога „книголюбивый“ царь поставилъ Българиѣ на най-горний стѣпень на нейното духовно развитие.

За малко врѣмя, въ последны-ты години на IX вѣкъ и въ начало-то на X вѣкъ явили-ся въ Българиѣ, подъ перо-то на Моравскы-ты изгонници и тѣхны учиници, твърдѣ много книжовны трудове, една цѣла книжнина, въ коѣто освѣтъ прѣведены-ты работы, излѣзли и самостоятелны съчинения, и въ коѣто богословска-та наука и проповѣдно-то слово ся-сѣбрали съ свѣтскы-ты науки, сир. съ философиѣ-тѣ, съ словестность-тѣ, съ историѣ-тѣ и съ описаніе-то на природѣ-тѣ. Памятници-ти отъ тѣхъ книжнина, които сѣ ся-увардили до сега, правятъ нѣ да ся-чудимъ за онѣхъ голѣмъ умственъ дѣятелность, коѣто е изникнѣла въ Българиѣ слѣдъ въдворение-то на словѣнскѣ-тѣ писменость и на словѣнскый прѣводъ отъ свѣштены-ты книги. Токо-рѣчи, всичкы-ти прѣводи на црковны-ты книги и много-то творения на св. Отци, които въ стотины години сѣ ся-прѣписвали непрѣстайно, сѣ хранили духовны-ты потрѣбы на Българскый народъ и на другы-ты Словѣне; всичко това е извършено въ Българиѣ въ краѣ на Борисово-то господаруване, и въ царуване-то на сына му Симеона.

Симеонъ лесно ся-оправилъ отъ поражение-то, коѣто му нанесли Маджаре-ти. Българина, и въ духовный и въ вѣщественый животъ, бѣла оште млада и богата съ силѣ. Нѣ на дѣ да управи Симеонъ тѣхъ силѣ? Изново да ся-утвърди на лѣвый брѣгъ на Дунава и да развали владычество-